Petak, 30.03.2012.g.

Isusova muka kroz suđenje, bičevanje, put sa križem na Kalvariju, raspeće, smrt na križu i drugo, sigurno je ovih dana u mislima svih nas vjernika. Na bilo koji način.

Korizmeno je vrijeme, a ujedno i milosno vrijeme, kada svi oni, koji žele učvrstiti svoju vjeru i rasti u duhovnosti, imaju zato svekoliku duhovnu pomoć.

Isusov križni put i sve što je na njemu proživio za mene iznova i iznova predstavlja priliku za duhovni rast, za nove i nove spoznaje misterija BOŽJE PRISUTNOSTI NA ZEMLJI.

I zbog toga sam ponovno pogledao film PASIJA. Sada sam ga gledao onako s osjećajem. Kada sam osjetio potrebu da ga pogledam, pokrenuo sam kazetu. Kada sam izgubio taj osjećaj, prekinuo sam s gledanjem filma za taj dan.

Tako sam film gledao u nekoliko nastavaka.

Samo sam ga prvi put, prije nekoliko godina, gledao kao film. Likovi, radnja i ostalo, bez puno razmišljanja. No, poslije toga sam ulazio sve dublje i dublje u to što se to događalo prije 2000 godina u Jeruzalemu.

Tako je bilo i ove godine. Gledao sam na desetine filmova s vjerskom tematikom, a i doma ih imam preko 30-tak, no nijedan mi nije toliko približio Isusovu muku toliko kao film PASIJA.

I brzo sam i u tom filmu prepoznao neke dijelove koji se baš ne poklapaju sa EVANĐELJEM I PISANOM BOŽJOM RIJEČI, BIBLIJOM. No, to sam jednostavno odbacio i nisam na to obraćao pažnju. Više sam se pouzdao u svoje osjećaje, u svoju dušu i duh, koji su jako dobro osjećali što se tada zbilo.

Fascinirao me susret Isusa i Šimuna, koji mu je pomogao nositi križ. O, SRETNA LI ŠIMUNA! Šimun je bio samo običan čovjek koji se slučajno našao tamo kuda je prolazila povorka sa Isusom. I prisilili su ga da pomogne Isusu nositi križ. I nije na početku to činio s voljom. No, susret s Isusovim pogledom JEDNOSTAVNO GA JE PROMIJENIO.

POGLED ČOVJEKA I BOGA! OČI U OČI! KAKO JE TO NEGDJE BILO!

Teško mi je to zamisliti. Prvo jer nikako, svojim ljudskim umom, ne mogu shvatiti veličinu, neshvatljivost, svemogućnost JEDNOG BOGA. I kada još to i nekako shvatim na način da prihvatim da mi je to nemoguće spoznati, vratim se ponovno u Jeruzalem prije 2000 godina i pokušam si zamisliti da je tamo, među ljudima, ŽIVIO BOG, GOSPODIN ISUS KRIST. JEDNAK LJUDIMA U SVEMU OSIM U GRIJEHU.

I TU PONOVNO ZASTANEM. NE MOGU DALJE. GUBIM

SE U SVOJIM MISLIMA. A KAMOLI DA MI SE

DOGODI DA ZA SVOJEG OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA

SUSRETNEM BOGA OČI U OČI.

U TIM MISLIMA POJAVI SE ONDA U MENI STRAH BOŽJI. NE STRAH OD BOGA NEGO STRAH DA GA NISAM DOSTOJAN, DA SAM GRIJEŠAN, SLAB, NEZNATAN. ILI JEDNOSTAVNO NEKI NEDEFINIRANI STRAH.

NE STRAH OD SMRTI, OD BOLA ILI NE ZNAM ČEGA VEĆ, LJUDSKI SPOZNANO. NE, SAMO NEKA POSEBNA VRSTA STRAHA, STRAH BOŽJI.

ILI, MOŽDA JA TO KRIVO GOVORIM, UPOTREBLJAVAM KRIVU RIJEČ. MOŽDA TO NIJE STRAH.

Jer kada se sjetim Šimuna, njegovog pogleda i ponašanja kada se susreo s Isusovim pogledom, njegovog teturanja kada je odlazio s Kalvarije, TO NIJE BIO STRAH. TO JE BILO NEŠTO ŠTO JEDNOSTAVNO OŠAMUTI ČOVJEKA. PRIJE BIH REKAO DA JE TO BILA LJUBAV.

DA, ŠIMUN JE VIDIO SAMU LJUBAV IZBLIZA. VIDIO JE U ISUSOVIM OČIMA SAMU LJUBAV, NJEZINU PUNINU. TO NITKO OD NAS NIJE NIKAD VIDIO NI DOŽIVIO. NI U NAŠIM NAJJAČIM ZALJUBLJIVANJIMA I LJUBAVI PREMA BLIŽNJIMA.

TO SE NE DA OPISATI I UPRAVO JE TAKO ŠIMUN IZGLEDAO I UPRAVO TAKO I JA MISLIM DA JE BILO.

I nikako ne mogu spoznati, staviti u sebi na mjesto, DA LI SE ISUS BOJAO TAMO NA

KRIŽU. KOLIKO JE ONO LJUDSKO BILO U NJEMU IZRAŽENO. KADA JE ONO LJUDSKO U NJEMU PREVLADALO.

JER NJEGOV POGLED U ŠIMUNA, NJEGOV POGLED U VERONIKU NIKAKO NIJE MOGAO BITI LJUDSKI POGLED.

BIO JE TO BOŽJI POGLED.

A OPET, KADA SE SUSREO S MAJKOM, KADA JU JE GLEDAO BESPOMOĆNO, BIO JE TO POGLED SINA KOJI TRAŽI MAJČINU POMOĆ U SVOJIM NAJTEŽIM TRENUCIMA.

A DJEVICA MARIJA, BEZGRJEŠNO ZAČEĆE… PONEKAD MI SE ČINI DA JE I ONA OD BOGA POSLANA. JER TAKO NEŠTO PROŽIVJETI I OSTATI PRISEBNOM…

RAGOVARATI S ANĐELOM O ZAČEĆU BOŽJEGA SINA. NOSITI BOGA U SVOJOJ UTROBI 9 MJESECI I RODITI BOGA. ŽIVJETI S BOGOM I VOLJETI GA MAJČINSKOM LJUBAVLJU KAO I SVAKA MAJKA SVOJEG SINA. I OSJEĆATI I ZNATI, JER SU TO PROROCI NAVJESTILI, DA ĆE NJEGOV ŽIVOT GROZNO SKONČATI. SVEMU TOME BITI SVJEDOK, I NIKADA, NIGDJE NEMA NIŠTA DRUGAČIJE PISANO, VJEROVATI U SVE TO.

U BOGA, SINA BOŽJEGA, NJEGOVA ČUDESA, USKRSNUĆE, VJEČNI ŽIVOT I SVE DRUGO.

PREPOZNAO SAM U MNOGIM LIKOVIMA FILMA, A SLIČNO JE PISANO I U EVANĐELJIMA, SOTONU I DEMONE KOJI SU VLADALI LJUDIMA U TOJ ISUSOVOJ MUCI. DRUGAČIJE SE NE MOŽE PROTUMAČITI TO LUDILO U ONDAŠNJIM LJUDIMA I VRLO JE JASNO DA JE TO BILA BOŽJA VOLJA I BOŽJI PLAN.

BOŽJE DUHOVNE SILE GLEDAJU I PLAČU NAD ISUSOVOM MUKOM JER TAKO MORA BITI DA BI SE LJUDI, KOJE BOG NEIZMJERNO VOLI, SPASILI PO ISUSOVOM USKRSNUĆU.

I DUHOVNE SILE ZLA KOJE UŽIVAJU U TOME ŠTO IM JE OMOGUĆENO MUČENJE I SMAKNUĆE SINA BOŽJEGA.

JEDINO ŠTO SAM NEKAKO OSJEĆAO, DA NI SAM

SOTONA NIJE VJEROVAO DA ĆE ISUS USKRSNUTI.

KAO DA JE UŽIVAO U SVEMU TOME MISLEĆI DA JE

S ISUSOVOM SMRĆU ZAVRŠENO BOŽJE PRISUSTVO

NA ZEMLJI.

I CIJELI FILM MI JE NEKAKO POJAČAO TAJ OSJEĆAJ.

SOTONA UŽIVA U SVEMU I NE POKAZUJE NI

NAJMANJI STRAH OD ISUSOVE POBJEDE NAD SMRĆU.

KAO DA JE SOTONA MISLIO DA ĆE ISUS PO SVOJOJ

SMRTI VRATITI SE U NEBESKO KRALJEVSTVO. I

OSTAVITI NJEMU LJUDE NA MILOST I NEMILOST.

TO SU VELIKI MISTERIJI ONOSTRANOG DUHOVNOG

ŽIVOTA. TO MI LJUDI NE MOŽEMO SPOZNATI. TAKO

TO I TREBA PRIHVATITI.

ONO U ŠTO VJERUJEM TAKO JAKO, DA SMATRAM DA

TO I SA SIGURNOŠĆU ZNAM, JE TO DA POSTOJI

TROJEDINI BOG I NJEGOVE DUHOVNE SILE.

DA POSTOJI KRALJEVSTVO BOŽJE I ČISTILIŠTE U

KOJE SE NALAZE SPAŠENE DUŠE NA ČIŠĆENJU OD

GRIJEHA I ZADOVOLJAVANJU VREMENSKIH KAZNI ZA

SVOJE GRIJEHE.

VJERUJEM I OSJEĆAM DA POSTOJI I ZLI I NJEGOVI

DUHOVI KOJI NEKAKO VLADAJU OVIM LJUDSKIM

SVIJETOM I ŽELE NAS NA SVE NAČINE ODVOJITI OD

BOGA. ODVUĆI NAS U PAKAO.

JEDINO MI JOŠ NIJE POTPUNO JASNO KOJE SU TO SVE DUŠE KOJE DIREKTNO IDU U PAKAO NAKON SVOJE SMRTI.

EGZORCISTI ČIJE SAM KNJIGE ČITAO SVJEDOČE DA SU KOD SVOJIH EGZORCIZAMA VIŠE PUTA SUSRELI LJUDE KOJI SU SVOJE DUŠE PRODALI SOTONI, POTPISALI S NJIM UGOVOR. I DA SU TE DUŠE OSUĐENE NA DIREKTNI ODLAZAK U PAKAO. ONE SU TAKO ODABRALE ZA VRIJEME SVOJEG OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA I TU VIŠE NEMA POMOĆI.

I MNOGO DEMONA, KOJE SU EGZORCISTI ISTJERALI IZ OPSJEDNUTIH LJUDI, VIKALI SU DA SU TO NJIHOVE DUŠE I DA IH ONI NE DAJU. ZNAČI OKO NAS IMA DOSTA LJUDI KOJI SU TAKO OPSJEDNUTI DA ZA NJIH VIŠE NEMA POMOĆI.

A UPRAVO SU MI TA SVJEDOČENJA EGZORCISTA MALO OTVORILA OČI O TOME KAKO SE PONAŠAJU TAKVI LJUDI.

I SADA MI JE JASNO ZAŠTO NAŠI ANĐELI ZNAJU JAKO PLAKATI KADA DONOSIMO ODLUKE KOJE NAS VODE U PROPAST. JER VIDE I GLEDAJU KAKO ODLAZIMO U VJEČNU SMRT.

A ŠTO JA, MALI I NEZNATNI ČOVJEK, SVAKODNEVNI GRIJEŠNIK, MOGU UČINITI U SVEMU TOME? SEBI I DRUGIMA OKO SEBE?

MOŽDA ĆE MI SVE IZGLEDATI JAKO MALO, ALI ZAPRAVO JE SVE ŠTO SVATKO OD NAS UČINI ZA SEBE I DRUGE U RASTU U VJERI, JAKO, JAKO PUNO.

NEMOJMO NIKADA ZABORAVITI KADA JE ISUS REKAO DA JE NA NEBU OGROMNO VESELJE KADA SE SAMO JEDAN GRIJEŠNIK, SAMO JEDNA GRIJEŠNA DUŠA OBRATI.

PA TO SMO MI. MI SMO TE DUŠE. DA BI NA NEBU

IZBILO VELIKO VESELJE MI SAMO TREBAMO SEBE

OBRATITI I UČVRSTITI U VJERI I DUHOVNOSTI.

SAMO SAMI SEBE.

A DA NE GOVORIMO O TOME KOLIKO ĆEMO TAKVI OBRAĆENI I UČVRŠĆENI U VJERI DJELOVATI NA DRUGE OKO SEBE.

A SAMO TREBAMO OTIĆI ČEŠĆE NA MISU, ČEŠĆE SE

ISPOVIJEDITI, PRIČESTITI, MOLITI SVAKI DAN NEKU

OD BROJNIH MOLITVI KOJE IMAMO. I POKUŠATI

ŽIVJETI PO TIM MOLITVAMA I BOŽJIM

ZAPOVIJEDIMA.

TO NE BI TREBALO BITI TAKO TEŠKO.

PROŠLI I OVAJ TJEDAN NISAM BIO NEKIH SEDAM DANA UZASTOPNO NA MISI. IZ RAZNIH RAZLOGA. NIŠTA NISAM POSEBNO OSJEĆAO, NEKI JAČI NEDOSTAK. JER SE UVIJEK NEŠTO DOGODILO. NEMAMO JUTARNJIH MISA A NA VEČERNJU NISAM STIGAO JER SE UVIJEK NEŠTO RADILO.

NO, SHVATIO SAM SEDMI DAN DA PROLAZIM KROZ KUŠNJU. I OSJETIO SAM SITNA PODBADANJA ZLA I NJEGOVIH DEMONA. NEKE SITNICE. STALNO SU ONI OKO MENE I ČEKAJU DA NEGDJE PADNEM.

I SHVATIO SAM DA SVAKI DAN IMA 24 SATA. I DA SI JA U TA 24 SATA, SAMO AKO ŽELIM, MOGU ORGANIZIRATI SVAKI DAN DA DOĐEM NA MISU.

JER NEMA JAČE MOLITVE! NEMA JAČEG DUHOVNOG

ORUŽJA PROTIV ZLA NEGO ŠTO JE MISA. JER U TOJ

MOLITVI SE K NAMA SPUŠTA ŽIVI BOG. I DAJE NAM

SE TAKAV ŽIVI. I HRANI NAS DUHOVNOM HRANOM.

I OPRAŠTA NAM GRIJEHE. I NA STOTINE I STOTINE

ANĐELA, SVJEDOČANSTVO JE TO MNOGIH SVETACA,

TADA SU TAMO PRISUTNI.

SAMO SVAKODNEVNA MISA I BIT ĆEMO SPAŠENI. I OVDJE NA ZEMLJI ĆEMO IMATI MIRAN I BLAGOSLOVLJEN ŽIVOT A POGOTOVO GORE NA NEBU.

JER KAD-TAD, NEKAD NEKIM LJUDIMA TREBAJU GODINE I GODINE, DOĆI ĆE PREKRASNI DUHOVNI DAROVI SVAKODNEVNOG ODLASKA NA MISE.

NO, NEMOJMO IĆI NA MISE TRGOVATI. IMAMO NEKE VELIKE POTREBE PA ĆEMO SADA IĆI NA MISE SVAKI DAN. NE, TU NEMA VJERE, TO JE SEBIČNA TRGOVINA. I TU NEMA GOSPODINA.

JER ZLI SE PONEKAD I NEĆE BUNITI AKO SE IDE SVAKI DAN NA MISE A DA SE U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU NIŠTA NE MIJENJA. LIKOVAT ĆE ON.

ALI GOSPODIN ĆE SE KAD TAD SMILOVATI TIM LJUDIMA I DATI IM ŠANSU. PA MAKAR I ONDA KADA DOĐU PRE NJEGA, OČI U OČI.

ZATO TI HVALA GOSPODINE ZA KRIŽ

KOJI SI ZA NAS IZNOSIO!

HVALA TI ZA MILOSNO VRIJEME TVOJE

MUKE, SMRTI I USKRSNUĆA!

DOPUSTI NAM GOSPODINE DA NAM TO

MILOSNO VRIJEME UVIJEK OSTANE U

NAŠIM SRCIMA I DUŠAMA!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.